

**UCHWAŁA NR 323/XXXVIII/2023
RADY MIEJSKIEJ W CZERWIŃSKU NAD WISŁĄ**

z dnia 28 czerwca 2023 r.

**w sprawie uchwalenia Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej
i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Mieście i Gminie Czerwińsk
nad Wisłą na lata 2023-2027**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.), art. 110 ust. 10 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 901 z późn. zm.) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249 z późn. zm.) w brzmieniu nadanym przez przepisy ustawy z 9 marca 2023 o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw, (Dz. U. 2023 poz. 535), Rada Miejska w Czerwińsku nad Wisłą uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się do realizacji Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej i Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej w Mieście i Gminie Czerwińsk nad Wisłą na lata 2023 – 2027 w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta i Gminy Czerwińsk nad Wisłą.

§ 3. Traci moc Uchwała Nr 211/XXV/2021 Rady Miejskiej w Czerwińsku nad Wisłą z dnia 29 grudnia 2021 r. w sprawie przyjęcia Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Mieście i Gminie Czerwińsk nad Wisłą na lata 2022-2025.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Czerwińsku nad
Wisłą

Dariusz Stanisław Szurmak

Załącznik do uchwały Nr 323/XXXVIII/2023
Rady Miejskiej w Czerwińsku nad Wisłą
z dnia 28 czerwca 2023 r.

Załącznik nr 1

do Uchwały nr 323/XXXVIII/2023

Rady Miejskiej w Czerwińsku nad Wisłą
z dnia 28 czerwca 2023 r.

**Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej
i Ochrony Ofiar Doznających Przemocy Domowej
w Mieście i Gminie Czerwińsk nad Wisłą
na lata 2023-2027
Czerwińsk nad Wisłą, 2023 r.**

WSTĘP

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. w art. 18 i 71 jednoznacznie wskazuje, że rodzina znajduje się pod opieką i ochroną państwa, a państwo w swojej polityce społecznej i gospodarczej uwzględnia jej dobro. Jednocześnie rodzina jest najbliższym i najważniejszym otoczeniem człowieka. Jest wspólnotą, które daje oparcie, poczucie miłości i akceptacji, pomaga w przezwyciężaniu trudności życiowych, troszczy się o wychowywanie dzieci. Wszelkie dysfunkcje rodziny mają destrukcyjny wpływ na jej członków, są źródłem cierpień osobistych i przeszkodą w funkcjonowaniu społecznym.

Współczesna rodzina narażona jest na wiele negatywnych zjawisk płynących z otoczenia zewnętrznego. Nie jest też wolna od problemów jakie tworzą jej członkowie. Jednym z takich „problemów prywatnych” jest przemoc domowa. Jej skutki negatywnie wpływają nie tylko na relacje między osobami najbliższymi ale przekładają się na ogół społeczeństwa.

Przemoc domowa narusza podstawowe prawa człowieka, w tym prawo do życia i zdrowia oraz poszanowania godności osobistej, a władze publiczne mają obowiązek zapewnić wszystkim obywatelom równe traktowanie i poszanowanie ich praw i wolności. W celu zwiększania skuteczności przeciwdziałania przemocy domowej przewidziano szereg zadań w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej, postępowania wobec osób dotkniętych przemocą domową oraz postępowania wobec osób stosujących przemoc domową.

Zadaniem państwa jest ochrona rodziny przed zagrożeniami płynącymi z zewnątrz i wewnątrz, a zwłaszcza przed przemocą ze strony osób najbliższych. Rodziny dotknięte przemocą domową pozostają w trudnej sytuacji społecznej, co jest podstawą do udzielenia im szczególnej pomocy.

Naturalnym prawem każdego obywatela jest poczucie bezpieczeństwa i wolność osobista, w tym prawo do życia i zdrowia oraz poszanowanie godności. Obowiązkiem instytucji publicznych jako gwaranta praw człowieka jest zapobieganie i ograniczanie zjawiska przemocy domowej. Realizacja programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony ofiar przemocy domowej leży także w interesie społecznym, jest bowiem aktywnym instrumentem zapobiegającym dysfunkcjom.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej w tym opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony ofiar przemocy domowej.

Program określa podstawowe zadania gminy w zakresie zapobiegania przemocy domowej, ochrony ofiar przemocy, zasady współpracy z różnymi instytucjami, wykaz tych instytucji, źródła finansowania działań oraz podstawy prawne.

Do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, w tym :

- opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony ofiar przemocy domowej;

- prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą domową;
- zapewnienie osobom dotkniętym przemocą domową miejsc w ośrodkach wsparcia;
- tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Interdyscyplinarne działania podejmowane na rzecz osób i rodzin będących w kryzysie pozwalają w wielu przypadkach na złagodzenie objawów sytuacji kryzysowej, przywrócenie równowagi psychicznej oraz zapobieganiu przejścia ostrego kryzysu w stan chroniczny.

I. CHARAKTERYSTYKA PROBLEMU PRZEMOCY DOMOWEJ

Pojęcie przemocy

Przemoc domowa jest to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym i psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą (art. 2 pkt 1 ustawy). Należy przez to rozumieć, iż przemoc jest to intencjonalne działanie lub zaniechanie działania jednej osoby wobec drugiej, która wykorzystując przewagę sił narusza prawa i dobra osobiste jednostki, powodując cierpienie i szkody. O przemocy mówimy wówczas, kiedy działanie lub zaniechanie działania jest intencjonalne. Sprawca stosujący przemoc czyni to w sposób zamierzony a jego postępowanie nie jest przypadkowe. Jego celem jest całkowicie podporządkować sobie ofiarę i dąży do sprawowania nad nią pełnej kontroli. Sprawcy nie uważają swojego postępowania jako negatywnego działania. Są przekonani o słuszności swojego zachowania. Uważają, że mają pełne prawo do sprawowania władzy nad członkiem swojej rodziny, ponieważ wiedzą najlepiej co jest dla nich dobre.

Jedna osoba ma wyraźną przewagę nad drugą. Jest silniejsza fizycznie, psychicznie, materialnie, zawodowo, społecznie i w wymiarze tej przewagi oddziałuje na osobę słabszą po to, by zmusić ją do podporządkowania się swoim życzeniom. Czym dłużej trwa występowanie przemocy domowej tym zwiększa się nierównowaga pomiędzy stronami.

Działanie lub zaniechanie jednej osoby narusza prawa i dobra osobiste drugiej. Ma to miejsce w przypadku odbierania przysługujących człowiekowi praw i dóbr wbrew jego woli. Osoby stosujące przemoc poniżają, wyśmiewają i obrażają swoją ofiarę. Traktują daną osobę jak przedmiot pozbawiony praw. W wyniku stosowania przez sprawcę przemocy osoba, wobec której stosowana jest przemoc, doznaje cierpienia oraz szkód fizycznych i psychicznych. Szkody mogą być wymierne albo nie, widoczne lub niedostrzegalne, natychmiastowe lub odroczone w czasie. Przemoc domowa jest zjawiskiem, które stanowi zagrożenie dla wszystkich uwikłanych w nią osób tzn. samych ofiar, świadków i sprawców. Skutki jej są długotrwałe i istotnie wpływają na codzienne funkcjonowanie osób, których dotyczy.

Przemoc domowa jest obecna we wszystkich społeczeństwach, bez względu na stopień ich rozwoju gospodarczego czy kulturowego. Jest to problem powszechny, który dotyczyć może ludzi bez względu na ich wiek, status społeczny i materialny, poziom wykształcenia czy wykonywany zawód. Pojawia się ona zazwyczaj w momencie nagromadzenia się problemów i związaną z tym chęcią wyładowania emocjonalnego na jednym z członków rodziny. Bezpośrednie przyczyny występowania przemocy domowej mogą być różne i bardzo liczne. Mogą to być między innymi: utrata pracy, choroba, złe relacje ze współpracownikami czy korki na drodze. Agresję u sprawców przemocy wzmacnia często alkohol lub inne używki.

Rodzaje i Formy przemocy

Przemoc fizyczna są to wszelkie działania polegające na użyciu siły i prowadzące do naruszenia nietykalności cielesnej, sprawiające ból i powodujące obrażenia fizyczne. Przemoc fizyczna może przybierać różne formy: popychanie, szarpanie, wykręcanie rąk, policzkowanie, kopanie, duszenie, ciągnięcie i wyrywanie włosów, bicie, rzucanie i uderzanie przedmiotami, przewracanie na ziemię, przypalanie, użycie broni. Innymi formami mogą być również głodzenie, odmawianie pożywienia i napojów, zmuszanie do przebywania w zimnie, polecanie wykonywania upokarzających czynności, utrudnianie korzystania z pomieszczeń, wyganianie z mieszkania, niewpuszczanie do domu, zamykanie w pomieszczeniach i odmowa ich opuszczenia.

Przemoc psychiczna jest to umyślne działanie wykorzystujące mechanizmy psychologiczne, powodujące zachwianie pozytywnego obrazu własnej osoby, pojawienie się stanów lękowych i nerwicowych u osób jej doznających. Może ona polegać min. na: groźeniu pozbawienia życia, zdrowia, pobiciem, podpaleniem, popełnieniu samobójstwa, wyrządzeniem krzywdy osobie bliskiej lub zwierzęciu, znieważaniu, poniżaniu, upokarzaniu, ośmieszaniu, izolowaniu, krytykowaniu, uniemożliwianiu spoczynku nocnego, wywoływaniu awantur, sprowadzaniu do domu osób nieakceptowanych przez domowników, niepokojeniu przez telefon np. w miejscu pracy, złośliwym chowaniu dokumentów lub kluczy.

Przemoc seksualna polega na wymuszaniu niechcianych przez ofiarę zachowań w celu zaspokojenia potrzeb seksualnych sprawcy. Może polegać na doprowadzeniu bez zgody innej osoby do obcowania płciowego lub innej czynności seksualnej, wymuszanie nieakceptowanych praktyk seksualnych czy krytyka zachowań seksualnych.

Przemoc ekonomiczna jest działaniem prowadzącym do całkowitego finansowego uzależnienia ofiary od sprawcy. Ten rodzaj przemocy może polegać na niszczeniu rzeczy zarówno osobistych jak i wspólnych np. demolowanie mieszkania, kradzież rzeczy czy pieniędzy, niezaspokajanie potrzeb materialnych rodziny, odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwianie podjęcia zatrudnienia lub zmuszanie do pracy bez wynagrodzenia.

Zaniedbanie również jest jedną z form przemocy. Polega ona na niezaspokajaniu potrzeb zarówno fizycznych jak i psychicznych, naruszeniu obowiązku opieki względem zależnych osób bliskich.

Wymienione formy przemocy bardzo rzadko występują osobno. Osoby dotknięte przemocą domową najczęściej doznają kilku jej form jednocześnie. Przemocy fizycznej często towarzyszy przemoc psychiczna a przemoc seksualna jest powiązana z przemocą fizyczną.

Fazy przemocy

Przemoc zazwyczaj nie jest zjawiskiem jednorazowym, i przeważnie nie ma charakteru incydentu ale odbywa się cyklicznie. Fazy przemocy występują kolejno po sobie, powtarzają się ciągle w określony sposób, przybierając na sile przy każdym kolejnym zdarzeniu.

Pierwsza z nich nazywana jest fazą narastania napięcia. W tym czasie pomiędzy sprawcą a jego ofiarą dochodzi do coraz częstszych spięć i kłótni. Sprawca inicjuje konfliktowe zdarzenia. Jest coraz częściej poirytowany i nerwowy a jego zachowanie jest coraz bardziej gwałtowne i napastliwe. Chcąc uniknąć ciągłych awantur i uspokoić sprawcę, ofiara zaczyna spełniać jego wymagania, stara się zmienić swoje zachowanie w taki sposób, aby nie zawieść jego oczekiwań. Pomimo tych zabiegów relacje pomiędzy stronami stają się nieznośne. Są one stresujące, powodują frustrację u osoby żyjącej w ciągłym napięciu. Komunikacja staje się coraz słabsza. Taki stan prowadzi do kolejnej fazy przemocy.

Faza wybuchu lub faza ostrej przemocy, bo tak nazywa się następny etap stosowania przemocy, służy do rozładowania negatywnych emocji u sprawcy. Kłótnie i awantury przestają już wystarczać, dlatego sprawca przemocy dopuszcza się użycia siły. Sprawca staje się agresywny z powodu nawet nieistotnych i mało znaczących powodów. Błahe problemy wyprowadzają go z równowagi, doprowadzają do szału i gwałtownych wybuchów. Po wystąpieniu takiego aktu przemocy i wywołaniu napięcia, atmosfera domowa nieco się uspokaja. Pokrzywdzona osoba jest przerażona ale nie może i nie chce wydarzeń przyjąć za prawdę. Wtedy u ofiary pojawia się myśl o poszukiwaniu pomocy i zawiadomieniu policji.

Ostatnia faza przemocy w rodzinie to faza miodowego miesiąca. Polega ona na dostrzeżeniu przez sprawcę, że posunął się on za daleko i kierowaniu w związku z tym przeprosin i obietnic, że poprzednie zachowanie nigdy się już nie powtórzy. W celu okazania jeszcze większej skruchy sprawca kupuje ofierze kwiaty oraz stara się naprawić szkody, które wyrządził, zachowuje się tak jak na początku znajomości czy też tak jak zaraz po ślubie. W tej sytuacji ofiara zaczyna wierzyć, że chęć poprawy sprawcy jest prawdziwa i, że chce się on zmienić, być lepszym człowiekiem. Niestety jednak często mimo zapewnieniom sprawcy, że „takie zachowanie się już więcej nie powtórzy” po pewnym czasie ponownie pojawia się napięcie między nim a ofiarą.

Społeczne uwarunkowania przemocy domowej.

Do niedawna w naszym środowisku społecznym istniało silne przyzwolenie odnośnie stosowania przemocy wobec członków rodziny, a w szczególności w stosunku do kobiet i dzieci. Niestety, w wielu środowiskach nadal bagatelizuje się problem przemocy domowej i jest on społecznie

akceptowany. Akty przemocy w takich społeczeństwach w stosunku do pewnych członków rodziny (głównie między mężczyzną a kobietą) takie jak bicie, kary cielesne są rozumiane jako normy społeczne oraz kulturowe.

Dzieci wychowywane w rodzinach, w których występowała przemoc uczą się poprzez obserwację agresywnych wzorców zachowań, które w przyszłości są przez nich często powielane. Zjawisko to można nazwać dziedziczeniem wzorca przemocy. Ważne jest aby pamiętać, że ofiarami przemocy nie muszą być jedynie dzieci, które bezpośrednio doświadczyły przemocy, ale również te, które były świadkami przemocy mającej miejsce między ich rodzicami.

Kolejnym uwarunkowaniem w kontekście przemocy domowej jest uzależnienie lub nadużywanie alkoholu. Alkohol należy do używek, które osłabiają kontrolę nad własnymi zachowaniami oraz zwiększają prawdopodobieństwo reagowania złością oraz gniewem. Dodatkowo, uzależnienie członka rodziny od alkoholu lub innych używek psychoaktywnych może stać się źródłem powstania nowych konfliktów i problemów, takich jak utrata pracy czy konflikt z prawem. W konsekwencji natłoku problemów sprawca może zacząć wyładowywać swoje emocje na współdomownikach. Zdarza się także, że osobą nadużywającą alkohol staje się nie sam sprawca przemocy, ale jego ofiara, której trudno jest znieść sytuację panującą w rodzinie. Do ostatniego już społecznego czynnika mogącego wywoływać przemoc domową zaliczyć można środowisko oraz stres społeczny. Skumulowanie się w jednym czasie dużej ilości, trudno rozwiązywalnych problemów, takich jak nagłe zwolnienie z pracy, złe warunki mieszkaniowe itp. mogą spowodować zwiększony poziom frustracji oraz stresu, które mogą sprzyjać natomiast wywołaniu zjawiska przemocy domowej.

Mechanizmy psychologiczne u ofiar i sprawców przemocy domowej

Ofiary przemocy domowej często nie wiedzą dlaczego nie potrafią zmienić swojego życia. Nie mogą znaleźć w sobie siły aby przeciwstawić się swojemu oprawcy i odmienić często nie tylko swój los, ale i swoich dzieci. Nie potrafią racjonalnie ocenić swojej sytuacji, a tym samym przedsięwziąć działań, które zatrzymałyby przemoc. Nie mają świadomości, że są poddawane pewnym mechanizmom, które uniemożliwiają im wyjście z trudnej sytuacji. Istnieje kilka takich mechanizmów:

1. **Zjawisko „prania mózgu”** polega na manipulacji myśleniem człowieka, aby jego przekonania, uczucia i poglądy zmieniły się na korzyść innej osoby. Ofiara zaczyna myśleć i działać według woli swojego oprawcy, jest posłuszna jego poleceniom i nie potrafi samodzielnie decydować o swoim życiu.

2. **Syndrom wyuczonej bezradności** utrwała w ofierze przekonanie, że każde jej działanie jest bezcelowe i nie spowoduje zmian w jej życiu. Osoba krzywdzona jest przekonana, że z trudnej sytuacji, w jakiej się znalazła nie ma wyjścia i przestaje podejmować próby mogące wyprowadzić ją z takiego stanu rzeczy. Ofiara staje się bezbronna i bezradna, zdaje sobie sprawę, że jest krzywdzona przez sprawcę oraz, że jego czyny są przestępstwem, mimo to jednak nie jest w stanie zmotywować się do działania, aby zakończyć tą trudną sytuację.

3. **Zespół stresu pourazowego** z języka ang. PTSD (post traumatic stress disorder) to zaburzenie lękowe będące konsekwencją cierpienia związanego ze zdarzeniami traumatycznymi, których doświadczyła ofiara. Osoba, która cierpi na zespół stanu pourazowego odczuwa strach przed kolejnym zdarzeniem wywołującym traumę. Obawa ta spełnia się niestety gdy w rodzinie dochodzi do stosowania przemocy. Ofiara odczuwa napięcie przed każdym następnym aktem przemocy powodującym cierpienie. Jednym z objawów PTSD jest występowanie koszmarów sennych i zaburzeń snu. Inną dolegliwością związaną z zespołem stresu pourazowego jest odczuwanie różnego rodzaju bólu, którego nie można przypisać żadnej konkretnej chorobie. Osoba cierpiąca na PTSD jest drażliwa, występują u niej natarczywe wspomnienia, szybko się irytuje i łatwo wybucha gniewem.

4. **Syndrom sztokholmski** jest swojego rodzaju więzią, która emocjonalnie łączy ofiarę ze sprawcą. Jest ona spowodowana bardzo silnym stresem wywołanym zdarzeniem skrajnie traumatycznym. Symptodem syndromu sztokholmskiego jest obdarzanie sprawcy pozytywnymi uczuciami a także poczucie wdzięczności za to, że nie wyrządził on ofierze większej krzywdy aniżeli mógł.

5. **Proces wiktylizacji** polega na stopniowym wchodzeniu w rolę ofiary i przyjęciu jej jako swoją nową tożsamość. Osoba krzywdzona nabiera poczucia, że jest ona słusznie źle traktowana i zasługuje na stosowanie przemocy w jej kierunku, ponieważ nie udało jej się z niej dotychczas wyzwolić oraz padła ofiarą tzw. wtórnego zranienia doprowadzonego przez niewłaściwe reakcje otoczenia.

II. DIAGNOZA ZJAWISKA PRZEMOCY DOMOWEJ W MIEŚCIE I GMINIE CZERWIŃSK NAD WISŁĄ

Skala zjawiska przemocy domowej

W celu właściwego zaplanowania podejmowanych działań konieczne jest zdiagnozowanie i stałe monitorowanie rzeczywistego rozmiaru zjawiska przemocy domowej. Ze względu na specyfikę zjawiska oszacowanie skali problemu nie jest zadaniem łatwym. Trudno jednoznacznie określić liczbę osób doświadczających przemocy, które w wielu przypadkach nie ujawniają problemu, a co za tym idzie nie składają zawiadomienia o przestępstwie. Dzieje się tak z różnych powodów m.in. z obawy przed sprawcą, brakiem wiary w możliwość skutecznego działania wymiaru sprawiedliwości, chęci zapomnienia o doznanej krzywdzie, a także chęci ochrony sprawców, z poczucia wstydu i obawy przed wykluczeniem społecznym. Przedstawione czynniki powstrzymujące przed składaniem zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przemocy domowej, odgrywają szczególną rolę w obliczu czynów popełnianych przez osoby bliskie i znajome. Z tego też względu można przypuszczać, że znaczna liczba przypadków przemocy domowej pozostaje nieujawniona.

Diagnozy zjawiska przemocy domowej na terenie Miasta i Gminy Czerwińsk nad Wisłą na potrzeby Programu, dokonano na podstawie danych statystycznych otrzymanych z instytucji działających na rzecz mieszkańców, dotyczących realizacji zadań wynikających z Ustawy, w tym gromadzonych przez Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej w Czerwińsku nad Wisłą.

Ustawą z dnia 10 czerwca 2010 roku (zmienioną na Ustawę o przeciwdziałaniu przemocy domowej z dnia 9 marca 2023 r.) nałożono obowiązek tworzenia Zespołów Interdyscyplinarnych na terenie każdej gminy. W skład Zespołu Interdyscyplinarnego wchodzi członkowie powoływani przez Wójta, Burmistrza lub Prezydenta Miasta. Są to przedstawiciele różnych instytucji, których zadaniem jest współdziałać na rzecz rodzin dotkniętych problemem przemocy. Zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy domowej w składzie Zespołu Interdyscyplinarnego powinni znajdować się przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policjanci, pracownicy oświaty, pracownicy ochrony zdrowia i organizacji pozarządowych. Wśród członków Zespołu Interdyscyplinarnego mogą być również kuratorzy sądowi i prokuratorzy.

Nałożonym ustawowo zadaniem Zespołu Interdyscyplinarnego jest realizowanie działań, które każda gmina musi określić w gminnym programie pomocy rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy domowej. Współpracujący ze sobą przedstawiciele służb i instytucji działających w obszarze pomocy rodzinie dotkniętej problemem przemocy, wykorzystują swoje uprawnienia, kompetencje i możliwości, aby skutecznie realizować swoje zadania. Zespół ma za zadanie podejmować przedsięwzięcia, które zwiększają skuteczność działań związanych z przeciwdziałaniem przemocy. Ma wspierać działania informacyjne na temat przeciwdziałania przemocy domowej i pomagać instytucjom udzielającym pomocy w środowisku lokalnym. Zespół może również przeprowadzać kampanie profilaktyczne. Aby móc skuteczniej rozwiązywać problemy w poszczególnych przypadkach w rodzinach dotkniętych zjawiskiem przemocy.

Zespół Interdyscyplinarny tworzy tzw. grupy diagnostyczno-pomocowe. Powoływane grupy diagnostyczno-pomocowe rozpatrują każdy przypadek indywidualnie. Ustalają i realizują plan pomocy. Monitorują w środowisku sytuację rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy w przyszłości oraz tych, w których zjawisko przemocy już wystąpiło.

Grupa diagnostyczno-pomocowa sporządza dokumentację działań jakie są podejmowane wobec rodzin dotkniętych przemocą oraz sprawdza efekty tych działań. Pracujący w Zespole Interdyscyplinarnym i w grupach diagnostyczno-pomocowych swoje zadania realizują w ramach obowiązków służbowych i zawodowych.

Zespół Interdyscyplinarny swoje interwencje wobec rodziny, w których wstępuje zjawisko przemocy, podejmuje opierając się o procedurę Niebieskiej Karty, która została uregulowana Rozporządzeniem Rady Ministrów w dniu 13 marca 2011 roku. Procedurę wszcząć mogą przedstawiciele podmiotów ją realizujących, którzy w czasie prowadzonej czynności służbowych lub zawodowych nabrali podejrzenia występowania przemocy w danej rodzinie. Procedura może być również uruchomiana w przypadku, gdy członek danej rodziny lub świadek przemocy sam dokona zgłoszenia.

Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej w mieście i gminie Czerwińsk nad Wisłą gromadzi dane statystyczne dotyczące ujawnionych przypadków stosowania przemocy domowej w oparciu o prowadzoną procedurę Niebieskie Karty. Wypełnienie przez uprawnione do tego podmioty

formularza Niebieska Karta część A inicjuje wszelkie działania na rzecz rodzin dotkniętych przemocą. Do pracy z każdą rodziną dotkniętą przemocą Zespół Interdyscyplinarny powołuje grupę diagnostyczno-pomocową, w skład której wchodzi przedstawiciele wymienionych wyżej podmiotów/instytucji.

W latach 2019 - 2022 do Przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego wpłynęło łącznie 87 formularzy Niebieskich Kart.:

Tabela nr 1. Zestawienie Niebieskich Kart w latach 2019-2022

ROK	ILOŚĆ
2019	27
2020	26
2021	12
2022	22

Źródło: dane ZI

Jak wynika z danych przedstawionych w Tabeli nr 1 zauważa się, iż ilość zakładanych Niebieskich Kart utrzymuje się na podobnym poziomie lub nieznacznie spada. Wyjątkiem jest tutaj rok 2021 gdzie odnotowano znaczny spadek złożonych Niebieskich Kart.

Tabela nr 2. Zestawienie ilości Niebieskich Kart zakładanych przez poszczególne instytucje:

INSTYTUCJA	ILOŚĆ	%
Policja	83	96
Ośrodek Pomocy	3	3
Służba zdrowia	1	1

Źródło: dane ZI

Z powyższych danych wynika, iż przeważająca ilość formularzy Niebieska Karta Część A sporządzana jest przez funkcjonariuszy Policji. Najczęściej dokonuje się to podczas przeprowadzanych interwencji domowych. Wszczęcie procedury następowało zazwyczaj w konsekwencji interwencji Policji związanych z nadużywaniem alkoholu.

Formy przemocy w rodzinie na podstawie statystyk zebranych z „Niebieskich Kart – A” na przykładzie roku 2022.

a. Najczęściej stosowane formy przemocy.

Najczęstszymi formami przemocy domowej jest przemoc psychiczna czyli izolowanie, ośmieszanie, kontrolowanie, wyzviska, groźby, ograniczanie kontaktów itp. i przemoc fizyczna tj. popychanie, uderzanie, wykręcanie rąk. Rzadziej natomiast występuje przemoc finansowa.

Przemoc seksualna jest najrzadziej występującą formą przemocy. Na naszym terenie nie odnotowano przypadku jej zgłoszenia. Przyczyną może być fakt, iż przemoc seksualna jest szczególnie dotkliwa dla ofiar, stąd też mogą one wstydzić się o niej rozmawiać. Ofiary przemocy mogą ukrywać sprawcę i nie chcieć ujawnić i pogorszyć swojej i tak już trudnej sytuacji.

Przemoc fizyczna stosowana wobec dorosłych, w tym popychanie ofiar występowało w 100% zgłaszanych przypadków, w stosunku do dzieci przemoc fizyczna nie występowała. W przypadku Niebieskich Kart gdzie ofiarą były dzieci, karty te były zakładane bezpodstawnie i nie stwierdzono występowania przemocy ani fizycznej ani psychicznej. Liczba zgłaszanych uderzeń doświadczanych przez dorosłych wynosiło 100%. Wykręcania rąk zaznało ok. 35% dorosłych, w przypadku dzieci nie odnotowano ani jednego przypadku takiego zdarzenia. W stosunku do dzieci 100% przypadków dotyczyło podejrzenia zaniedbania, jednak żaden z nich nie zastał potwierdzony. Aktom przemocy fizycznej w naszej gminie niejednokrotnie towarzyszyły również uszkodzenie ciała, w tym zasinienia, których zaznało ok. 30% dorosłych. Zdrapań doświadczowało ok. 10% dorosłych, z kolei według danych dzieci nie były ofiarami tego typu przemocy. Krwawienia doświadczowało ok. 10% dorosłych ofiar, wobec dzieci nie dochodziło do tego typu incydentów. Nie stwierdzono przypadków oparzeń ani u dorosłych, ani u dzieci. Jeśli chodzi o stosowaną przemoc psychiczną, w tym izolację to doświadczowało jej ok. 90% dorosłych, natomiast w stosunku do dzieci nie była ona stosowana. Wyzviska miało za sobą 100% dorosłych. Z ośmieszaniem spotkało się 100% dorosłych, a u dzieci nie odnotowano ani jednego przypadku. Grózb doznało 100% dorosłych. Liczba kontrolowanych przez sprawców dorosłych wynosiła ok. 70%

dorosłych. Z ograniczaniem kontaktów spotkało się ok. 70% dorosłych, dzieci natomiast nie doświadczały tego typu przemocy. Z krytykowaniem miało do czynienia 100% dorosłych. Poniżania przeżywało ok. 80% dorosłych. Demoralizacji nie doświadczyli ani dorośli, ani dzieci. Ciągłego niepokojenia zaznało ok. 50% dorosłych, natomiast dzieci nie odczuły tego typu przemocy. Zmuszania do picia alkoholu nie doświadczyli dorośli ani dzieci. Zmuszanie do zażywania środków odurzających lub substancji psychotropowych oraz niezalecanych przez lekarza leków również nie przeżywali dorośli ani dzieci.

W 2022 r. odbyły się 4 spotkania Zespołu Interdyscyplinarnego. Powołano 22 Grupy Robocze (aktualna nazwa to grupy diagnostyczno-pomocowe), które odbyły 45 spotkań z ofiarami i sprawcami przemocy domowej. Pracownicy socjalni oraz dzielnicowi na bieżąco monitorowali sytuację w rodzinach, kontaktowali się z osobami doznającymi przemocy domowej, a w razie potrzeby inicjowali dalsze działania. W porównaniu do analogicznego okresu roku poprzedniego w roku 2022 odnotowano wzrost liczby wszczynanych procedur Niebieskie Karty o blisko połowę, co jest niepokojącym zjawiskiem.

b. Przyczyny sprzyjające stosowaniu przemocy domowej.

Charakterystyczną cechą przemocy domowej jest dysproporcja sił, dlatego najczęściej dotyka ona osoby słabsze. Zwykle są to kobiety, dzieci oraz osoby starsze lub niepełnosprawne.

Z analizy danych Zespołu Interdyscyplinarnego wynika, że na terenie miasta i gminy Czerwińsk nad Wisłą osobami najczęściej doznającymi przemocy są kobiety, natomiast osobami najczęściej stosującymi przemoc – mężczyźni.

Przyczyną takiego stanu rzeczy są między innymi normy społeczne i kulturowe przyjęte w danym środowisku, gdzie istnieje silne społeczne przyzwolenie na stosowanie przemocy wobec najbliższych, a w szczególności wobec kobiet. Wpływ na stosowanie przemocy ma również dziedziczenie wzorca stosowania przemocy domowej. Dzieci wychowujące się w rodzinach z problemem przemocy przyswajają zachowania dorosłych, których są świadkami lub ofiarami. Uczą się, że najlepszym i najbardziej skutecznym sposobem w rozwiązywaniu konfliktów jest przemoc. Wpływ na stosowanie przemocy domowej może mieć także uzależnienie/nadużywanie alkoholu. Wielu sprawców przemocy w chwili popełniania czynu jest pod wpływem alkoholu. Alkohol osłabia kontrolę nad zachowaniem i zwiększa prawdopodobieństwo reagowania złością i gniewem na trudności oraz niepowodzenia życiowe. Co ważne, uzależnienie od alkoholu nie zwalnia z odpowiedzialności za swoje czyny, mimo, że sprawcy często usprawiedliwiają swoje zachowanie tym, że byli nietrzeźwi.

Z analizy Niebieskich Kart wynika, że problem alkoholowy w rodzinach uwikłanych w przemoc występuje w ponad 80% rodzin. W większości rodzin dotkniętych przemocą występuje problem alkoholowy. Należy jednak zaznaczyć, że związek pomiędzy nadużywaniem alkoholu a stosowaniem przemocy, nie ma charakteru przyczynowo- skutkowego, można jedynie mówić o ich współwystępowaniu. Przemoc to zachowanie wyuczone, a nie wynik nadużywania substancji psychoaktywnej. Wielu sprawców przemocy domowej krzywdząc swoich najbliższych, znajduje się pod wpływem alkoholu. Osłabia on kontrolę własnych zachowań, zwiększa prawdopodobieństwo reagowania złością i gniewem na trudności i niepowodzenia życiowe, zaburza ocenę sytuacji i może powodować błędną interpretację zachowań innych osób. Uzależnienie od alkoholu nie zwalnia z odpowiedzialności za popełnione czyny, mimo że sprawcy często wykorzystują fakt bycia nietrzeźwym jako usprawiedliwienie swojego zachowania. Nadużywanie alkoholu nie jest ani koniecznym, ani wystarczającym warunkiem stosowania przemocy. Istotnym czynnikiem sprzyjającym występowaniu przemocy jest stres związany z aktualną sytuacją socjalno-ekonomiczną rodziny. Bezrobocie, problemy finansowe, mieszkaniowe czy zdrowotne, a także nawarstwianie się różnych problemów może wywoływać frustrację. To z kolei może sprzyjać pojawieniu się przemocy domowej. Osamotnienie rodziny znajdującej się w trudnej sytuacji życiowej, izolacja, brak wsparcia z zewnątrz – osobistego lub instytucjonalnego – w sposób znaczący może wpływać na nasilenie zachowań związanych z przemocą.

Alkohol sprzyja zachowaniom agresywnym i współtowarzyszy problemowi przemocy.

Należy nadmienić, iż zjawisko przemocy wbrew panującym powszechnie opiniom nie występuje wyłącznie w rodzinach dysfunkcyjnych i korzystających ze świadczeń pomocy społecznej. Przemoc domowa dotyka rodziny niezależnie od ich statusu społecznego czy sytuacji finansowej.

c. Charakterystyka sprawców i ofiar przemocy domowej na terenie Miasta i Gminy Czerwińsk nad Wisłą.

Według dostępnych danych to mężczyźni najczęściej okazują się sprawcami przemocy (90% sprawców przemocy). Najczęściej ofiarami przemocy domowej okazują się kobiety. Często też są to osoby starsze.

Rzadko ofiarami są dzieci. Akty przemocy najczęściej wynikają z kłótni małżonków. Osoby starsze także doznają przemocy ponieważ są uznawane za nieprzydatne, uciążliwe, sprawiające problemy. Dzieje się tak w rodzinach wielopokoleniowych. Ofiary przemocy są wewnętrznie bardzo rozbite, zamknięte w sobie. Niechętnie mówią o swoich problemach lub też w ogóle je ukrywają. Bronią swoich oprawców, udają że w ich rodzinie nie ma problemu a interwencja była jednorazowa.

Z analizy danych będących w posiadaniu Zespołu wynika, że do przemocy najczęściej dochodzi pomiędzy małżonkami oraz partnerami w związkach nieformalnych.

Można zaobserwować malejącą liczbę małżeństw w wieku poprodukcyjnym, w których występuje problem przemocy, natomiast wzrostowi ulega liczba rodzin, w których różnego rodzaju przemocy doświadczają osoby starsze uzależnione od pomocy swoich bliskich.

Liczba rodzin dotkniętych przemocą i jednocześnie korzystających z różnych form pomocy społecznej stanowi mniej niż 20 % ogólnej liczby rodzin objętych procedurą Niebieskie Karty. Może mieć to związek między innymi z poprawą sytuacji finansowej rodzin na skutek wprowadzenia od 2016 roku świadczenia wychowawczego 500 +.

d. Wnioski z diagnozy.

Problem przemocy w latach 2019 – 2022 występował w 86 rodzinach, Można stwierdzić, że skala zjawiska przemocy na terenie Miasta i Gminy Czerwińsk nad Wisłą nie jest wysoka, ale nie jest znana skala ukrytej przemocy, czyli takiej, gdzie ofiary przemocy jeszcze nie zdecydowały się ujawnić „swojego problemu”.

Najbardziej aktywną w identyfikacji problemu przemocy domowej okazała się Policja, jednakże najszerzą pomoc dla ofiar przemocy udziela Ośrodek Pomocy Społecznej. Analizując uzyskane dane, można stwierdzić, że poprzez działania w ramach programu przeciwdziałania przemocy domowej udzielana pomoc jest bardziej skuteczna, a profilaktyczne oddziaływania na mieszkańców gminy powodują wzrost świadomości dotyczącej zjawiska przemocy. Osoby doświadczające przemocy domowej nie są pozostawione same sobie, otrzymują niezbędną pomoc i wsparcie od instytucji do tego uprawnionych.

Osobom doznającym przemocy domowej trudno jest zmienić swoją sytuację. Ofiary najpierw zgłaszają fakt stosowania wobec nich przemocy a następnie wycofują się ze swoich zeznań. Osoby doznające przemocy domowej zbyt łatwo ulegają zapewnieniom sprawcy o jego poprawie i ponownie zostają ofiarami. Jeśli już raz doszło do użycia przemocy w danej rodzinie to najczęściej się ona powtarza i musi być przerwana przez instytucje z zewnątrz.

Działalność instytucji pomocowych oraz Zespołu Interdyscyplinarnego i grup diagnostyczno-pomocowych ukierunkowana jest na udzielanie pomocy rodzinom uwikłanym w przemoc domową, zarówno dotyczy to osób doświadczających przemocy domowej, dzieci, świadków oraz osób podejrzewanych o stosowanie przemocy.

Członkowie Zespołu Interdyscyplinarnego pełnią różne funkcje. W Czerwińsku nad Wisłą Zespół Interdyscyplinarny składa się z grupy specjalistów, którzy współpracują ze sobą aby udzielić pomocy podopiecznemu lub całej rodzinie, u której występuje zjawisko przemocy domowej. Zespół tworzy grupy diagnostyczno-pomocowe, które opracowują i realizują plan pomocy w rodzinie. Monitorują sytuację rodzin, w których dochodzi do przemocy. Dokumentują podejmowane działania i efekty tych działań. Praca z rodzinami objętych procedurą Niebieskiej Karty polega przede wszystkim na pomocy osobom doświadczającym przemocy. Osobom podejrzany o stosowanie przemocy domowej zazwyczaj proponuje się korzystanie z zajęć korekcyjno – edukacyjnych lub terapii uzależnienia.

III. CEL GŁÓWNY PROGRAMU

Celem głównym Programu jest przeciwdziałanie przemocy jak i skali jej skutków poprzez stworzenie jednolitego, profesjonalnego systemu interwencji i wsparcia dla osób zagrożonych bądź uwikłanych w przemoc oraz zwiększenie świadomości społecznej na temat zjawiska przemocy domowej. Cel główny programu będzie realizowany poprzez realizację celów szczegółowych.

CELE SZCZEGÓŁOWE PROGRAMU

·Cel 1. Diagnozowanie zjawiska przemocy domowej.

Zadania:

- 1) zbieranie i analiza danych statystycznych dot. występowania przemocy domowej,
- 2) bieżąca aktualizacja danych.

·Cel 2: Działania profilaktyczne i edukacyjne w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej

Zadania:

- 1) upowszechnianie informacji w zakresie problematyki przemocy domowej,
- 2) informowanie mieszkańców o zadaniach poszczególnych instytucji, służb i organizacji pozarządowych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej oraz o dostępnej ofercie pomocy,
- 3) prowadzenie akcji informacyjnych kierowanych do różnych grup odbiorców na temat problemu przemocy domowej wśród mieszkańców Miasta i Gminy Czerwińsk nad Wisłą.

·Cel 3: Oddziaływania na osoby dotknięte przemocą domową

Zadania:

- 1) udzielanie informacji na temat dostępnej pomocy prawnej i psychologicznej osobom doświadczającym przemocy domowej i ochrona przed dalszym krzywdzeniem,
- 2) zapewnienie pomocy i wsparcia osobom pokrzywdzonym zmuszonym do opuszczenia dotychczasowego miejsca zamieszkania, poprzez informowanie o instytucjach udzielających pomocy w formie schronienia,
- 3) współpraca z instytucjami świadczącymi pomoc ofiarom przemocy domowej m.in. z Zespołem Interdyscyplinarnym, Poradniami, Hostelami, Centrami Pomocy Rodzinie, Punktami konsultacji specjalistycznej.

·Cel 4: Oddziaływania na osoby stosujące przemoc domową

Zadania:

- 1) podejmowanie działań wobec osób podejrzanych o stosowanie przemocy domowej w ramach procedury Niebieskie Karty.
- 2) informowanie o konsekwencjach stosowania przemocy, o możliwościach podjęcia leczenia lub terapii dla osób stosujących przemoc domową.
- 3) kierowanie sprawców przemocy do Ośrodka Terapii Uzależnień, w celu objęcia pomocą indywidualną.
- 4) zgłaszanie osób podejrzanych o stosowanie przemocy domowej i nadużywających alkoholu do GKRPA.

·Cel 5: Zwiększenie skuteczności działań w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej dotkniętej problemem przemocy.

Zadania:

1. monitorowanie sytuacji w rodzinach w zależności od realnych potrzeb,
2. opracowywanie indywidualnych planów pomocy domowej dotkniętej przemocą,
3. udział w działaniach edukacyjno – informacyjnych,

·Cel 6: Kształcenie i doskonalenie umiejętności zawodowych pracowników służb, instytucji i organizacji działających w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej.

Zadania:

- 1) podnoszenie kompetencji przedstawicieli służb podejmujących działania na rzecz rodzin uwikłanych w przemoc poprzez udział w szkoleniach, prelekcjach, warsztatach dot. tematyki przemocowej.

IV. ZAŁOŻENIA PROGRAMU

W celu realizacji celów ustawowych oraz celów zawartych w Programie ustalono cztery obszary, zawierające kierunki działań dedykowane różnym grupom odbiorców.

- 1) Profilaktyka i edukacja społeczna

Obszar skierowany do ogółu mieszkańców Miasta i Gminy Czerwińsk nad Wisłą, w tym rodzin zagrożonych przemocą.

2) Ochrona i pomoc osobom dotkniętym przemocą domową.

Obszar skierowany do kobiet, mężczyzn, dzieci, współmałżonków lub partnerów w związkach nieformalnych, osób starszych, osób z niepełnosprawnościami lub osób zależnych dotkniętych przemocą domową.

3) Oddziaływanie na osoby stosujące przemoc domową.

Obszar skierowany do osób stosujących przemoc domową.

4) Podnoszenie kompetencji służb i przedstawicieli podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej.

Obszar skierowany do przedstawicieli podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej.

V. PODSTAWA PRAWNA

Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Ofiar Przemocy Domowej jest dokumentem uwarunkowanym prawnie. Obowiązek jego przygotowania stanowi realizację zapisów art. 6 ust. 2 pkt. 1 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Na treść i realizację Programu mają wpływ następujące akty prawne:

- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249 tj. obowiązujący do 21 czerwca 2023r.);
- Ustawa z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw;
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 165);
- Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2023 r. poz. 901);
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2020 r. poz.1359).
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. Z 2011 r. Nr 209, poz. 1254).

VI. REALIZATORZY PROGRAMU

Podmioty działające na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej:

1. Miejsko- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Czerwińsku nad Wisłą.
2. Posterunek Policji w Czerwińsku nad Wisłą.
3. Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.
4. Placówki oświatowe.
5. Służba zdrowia.

VII. PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU

1. Zmniejszenie poczucia bezradności ofiar doznających przemocy domowej.
2. Zmiana postaw społecznych wobec przemocy domowej.
3. Zwiększenie dostępności profesjonalnej pomocy dla osób doznających przemocy domowej oraz stosujących przemoc.
4. Podniesienie poziomu wiedzy społeczności lokalnej dotyczącej problematyki przemocy domowej.
5. Ograniczenie zjawiska przemocy występującej w rodzinach mieszkających na terenie miasta i gminy Czerwińsk nad Wisłą,
6. Zwiększenie dostępności profesjonalnej pomocy jak i poradnictwa specjalistycznego zarówno dla osób doznających przemocy domowej, jak i dla osób stosujących przemoc domową.
7. Zmiana postaw mieszkańców Miasta i Gminy Czerwińsk nad Wisłą wobec zjawiska przemocy domowej.

VIII. MIEJSCE I CZAS REALIZACJI PROGRAMU

Program będzie realizowany na terenie Miasta i Gminy w Czerwińsku nad Wisłą w latach 2023- 2027. Działania zaplanowane do realizacji będą wprowadzane w formie ciągłej.

IX.

MONITOROWANIE PROGRAMU

Przewodniczący Zespołu Interdyscyplinarnego będzie co roku przedkładał Radzie Miejskiej w Czerwińsku nad Wisłą sprawozdanie z realizacji programu. Realizacja programu będzie systematycznie monitorowana co umożliwi wgląd w realizację podejmowanych działań, ocenę ich skuteczności oraz podejmowanie działań korygujących. Uzyskane informacje pozwolą na planowanie działań, rozwijanie programu w przyszłości. Monitorowanie programu będzie prowadzone przez Miejsko - Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Czerwińsku nad Wisłą na podstawie informacji uzyskanych od realizatorów programu. Przy ocenie programu będą brane pod uwagę następujące wskaźniki:

1. Liczba osób/rodzin objętych pomocą,
2. Liczba osób przeszkolonych w zakresie przeciwdziałania przemocy domowej,
3. Liczba posiedzeń Zespołu Interdyscyplinarnego i grup diagnostyczno-pomocowych ,
4. Liczba uruchomionych procedur „Niebieska Karta”,
5. Liczba ofiar przemocy domowej,
6. Liczba postępowań przygotowawczych wobec sprawców przemocy,
7. Liczba interwencji związanych z przemocą domową.

Podmiotem odpowiedzialnym za monitoring i ewaluację programu będzie Miejsko- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Czerwińsku nad Wisłą we współpracy z Zespołem Interdyscyplinarnym ds. Przeciwdziałania Przemocy Domowej. Monitoring umożliwi analizę w realizacji podejmowanych działań oraz pozwoli na ocenę skuteczności podejmowanych działań. Monitoring odbywać się będzie w oparciu o cykliczną sprawozdawczość.

X. FINANSOWANIE PROGRAMU

Program Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Ofiar Przemocy Domowej na lata 2023 – 2027 finansowany będzie ze środków własnych Miasta i Gminy Czerwińsk nad Wisłą. Może być również finansowany z dotacji oraz środków pozabudżetowych pozyskanych z innych dostępnych źródeł.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Czerwińsku nad
Wisłą

Dariusz Stanisław Szurmak

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 218 z późn.zm.) w brzmieniu nadanym przez przepisy ustawy z 9 marca 2023 o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw, (Dz. U. 2023 poz. 535), jednostki samorządu terytorialnego realizują zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie głównie na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, w tym: opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy domowej oraz ochrony osób doznających przemocy domowej, prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą domową, zapewnienie osobom dotkniętym przemocą domową miejsc w ośrodkach wsparcia oraz tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

W związku ze zmianą przepisów prawa wynikającą z ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw, (Dz. U. 2023 poz. 535) należało dostosować dotychczas realizowany program do aktualnie obowiązujących przepisów prawa.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Czerwińsku nad
Wisłą

Dariusz Stanisław Szurmak